

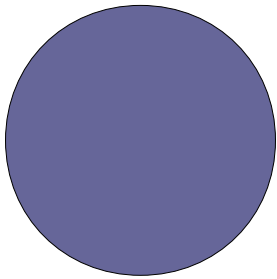
Noc a deň

Večer čo večer sa zobúdzá

. Cez plecia si

prehodí

plášť ozdobený trblietavými

a zapne ho

zo striebra.

Potom, ako veľký, tichý

poletuje hore dolu

ponad

. Nad ránom, keď sa

unaví, dostane strach, či nestratila za hrst' svojich

.

, posviet' mi, chcem si porátat'

, šepoce

a posadí sa na vrcholček

hory.

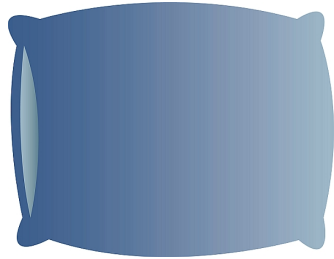
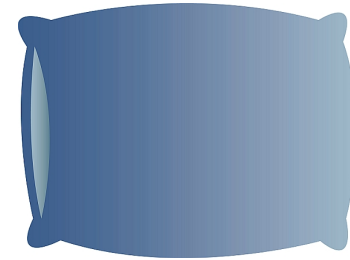

zažmurká zlatými mihalnicami, vyhupne

sa z ružovej

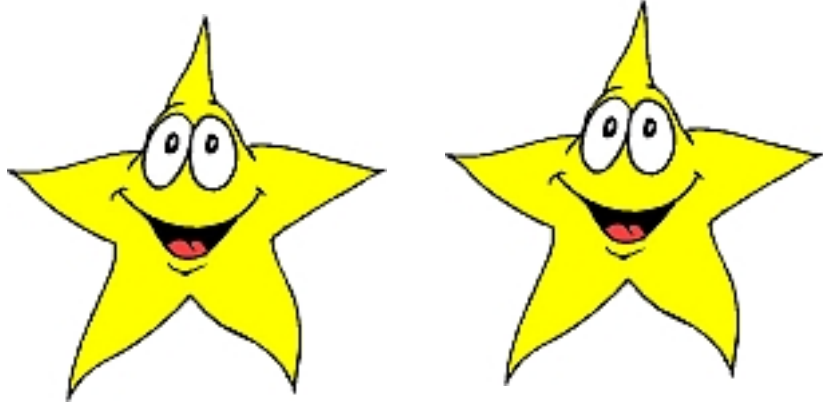
a modrých

a svieti noci svojím bielym svetlom. Je ráno.

si zloží tmavý plášť a celý deň počíta svoje

. Jedna, dve tri, tisíc..... a keď

príde po tristotridsaťtritisícu

, zazíva a zaspí.

Čo sa stane potom ? Deň sa tiež unaví, príde večer...a večer

čo večer sa opäť zobúdzá

.